

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 7T/151/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7914010666
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Kurečko
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2022:7914010666.24

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Kurečka a prísediacich A. B. a C. D. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 3.3.2022 v Trebišove takto

r o z h o d o l :

Obžalovaní:

1/ E. F. G. H. I. J. , nar. XX.X.XXXX v K., trvale bytom F. H. L., M. XXX/XX,

2/ J. B. J. N. G. O. , nar. XX.X.XXXX v I. P., trvale bytom F. H. L., H. K. XXX/XX, t.č. vo väzbe v ÚVVaÚVTOS Košice v inej trestnej veci

u z n á v a j ú s a z a v i n n ý c h , ž e

v období od XX.X.XXXX do 16.7.2012 uzatvorili telefonické zmluvy o úvere na fiktívne mená so spoločnosťou Home Credit Slovakia a rámcové zmluvy o zriadení účtu so spoločnosťou ZUNO Bank na fiktívne osoby, a to spoločným konaním a sofistickým spôsobom s už odsúdenými Q. I., R. B. a S. B., kde

1/ obžalovaný E. F. prostredníctvom internetu z IP adresy XXX.XX.XXX.XX požiadal v elektronickej forme v elektronickej formulári ZUNO Banku o zriadenie účtu na fiktívne meno T. L., kde od kuriéra spoločnosti DPD M. G. prevzal zmluvu o poskytovaní produktov a služieb spoločnosti ZUNO Bank na meno T. L., číslo účtu XXXXXXXXXXX/XXXX, pričom mu bola vydaná platobná karta č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, ktorej PIN kód vedel len on, nakoľko ho zadával pri vyplňaní elektronickej formulára,

- následne obžalovaný E. F. uzatvoril dňa XX.X.XXXX so spoločnosťou Home Credit Slovakia fiktívnu úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXX vo výške 1.500,- € na meno T. L., v rámci ktorej sa zmluvne zaviazal splácať uvedený úver 48-mesačnými splátkami po 62,68 €, počnúc dňom prvej splátky 23.7.2012, kde úver nezačal splácať, doposiaľ neuhradil ani jednu splátku a v úverovej zmluve uviedol nepravdivé osobné údaje a údaje týkajúce sa príjmu, čím spoločnosti Home Credit Slovakia spôsobil škodu vo výške 3.008,64 €, pričom

- na účet T. L., fiktívnej osoby, ktorý zriadil E. F., dňa 21.6.2012 prišla od spoločnosti Home Credit Slovakia platba vo výške 1.500,- € /úver/, ktorú E. F. presunul dňa 21.6.2012 na účet č. XXXXXXXXXXX fiktívnej osoby L. J., kde prostredníctvom platobnej karty fiktívnej osoby L. J. č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX vykonala bližšie nestotožnená osoba výber hotovosti dňa 21.6.2012 o 10:38:50 hod. vo výške 1.500,- € v bankomate Slovenskej sporiteľne v F. H. L.,

2/ obžalovaný J. B. prostredníctvom internetovej prípojky z IP adresy XX.XXX.X.XX, ktorú užívala jeho sestra Q. B., požiadal v elektronickej forme v elektronickej formulári ZUNO Banku o zriadenie účtu na fiktívne meno T. T., kde následne od kuriéra spoločnosti DPD M. G. prevzala bližšie nestotožnená osoba zmluvu o poskytovaní produktov a služieb spoločnosti ZUNO Bank na meno T. T., číslo účtu XXXXXXXXXXX/XXXX, karta č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX (bez úveru), pričom PIN kód vedel len obžalovaný J. B., nakoľko ho zadával pri vypíňaní elektronickej formulára,

- následne bližšie nestotožnená osoba uzatvorila dňa XX.X.XXXX so spoločnosťou Home Credit Slovakia fiktívnu úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXX vo výške 1.500,- € na meno U. I., v rámci ktorej sa zmluvne zaviazala splácať uvedený úver 48-mesačnými splátkami po 66,02 € počnúc dňom prvej splátky 21.8.2012, kde úver nezačala splácať, doposiaľ neuhradila ani jednu splátku a v úverovej zmluve uviedla nepravdivé osobné údaje a údaje týkajúce sa príjmu, čím spoločnosti Home Credit Slovakia spôsobila škodu vo výške 3.168,96 €, pričom

- na účet fiktívnej osoby U. I. bola dňa 19.7.2012 odoslaná platba vo výške 1.500,- € od spoločnosti Home Credit Slovakia /úver/, ktorá bola dňa 19.7.2012 bližšie nestotožnenou osobou presunutá na účet fiktívnej osoby č. XXXXXXXXXXX T. T., kde následne dňa 19.7.2012 obžalovaný J. B. presunul sumu 17,34 € na účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX, sumu 230,86 € na účet č. XXXXXXXXXXX E. B. a sumu 1.250,- € vybral v hotovosti prostredníctvom platobnej karty T. T. č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX dňa 19.7.2012 o 10:21:08 hod. v bankomate UniCredit Bank v F. H. L.,

- zároveň platobnú kartu č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX fiktívnej osoby T. T. použil aj už odsúdený Q. I., a to dňa 10.7.2012 o 11:19:10 hod. na výber hotovosti vo výške 10,- € v bankomate Slovenskej sporiteľne v F. H. L..

t e d a

Obžalovaný E. F. v bode 1/ výroku rozsudku:

- spoločným konaním vylákal od iného úver tým, že ho uviedol do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru a na splácanie úveru a spôsobil mu tak väčšiu škodu,

Obžalovaný J. B. v bode 2/ výroku rozsudku:

- spoločným konaním vylákal od iného úver tým, že ho uviedol do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru a na splácanie úveru a spôsobil mu tak väčšiu škodu,

č í m s p á c h a l i

zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zákona vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona.

Z a t o i m s ú d u k l a d á

Obžalovaný E. F.:

Podľa § 44 Tr. zákona súd u p ú š ť a od uloženia súhrnného trestu, nakoľko trest odňatia slobody vo výmere 3 roky s podmieňaným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 4 a 1/2 roka, uložený obžalovanému skorším rozsudkom Okresného súdu Trebišov zo dňa 23.1.2014 sp.zn. 4T/96/2013, pričom uznesením Okresného súdu Trebišov zo dňa 11.4.2017 sp. zn. 4T/96/2013 bolo rozhodnuté o nariadení výkonu podmieňane odloženého trestu odňatia slobody, pokladá súd na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného za dostatočný.

Obžalovaný J. B.:

Podľa § 222 ods. 3 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona (§ 36 písm. j/ Tr. zákona) trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona súd výkon uloženého trestu podmieňane odkladá a podľa § 51 ods. 2 Tr. zákona určuje skúšobnú dobu v trvaní 3 (tri) roky a zároveň obžalovanému ukladá probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 3 Tr. zákona súd ukladá obžalovanému obmedzenie spočívajúce v zákaze uzatvárania akýchkoľvek zmlúv o úvere s bankami a nebankovými inštitúciami počas trvania probačného dohľadu.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku súd ukladá obžalovanému E. F. G. H. I. G. C. V. povinnosť nahradiť spôsobenú škodu pre poškodenú spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36 234 176, vo výške 3.008,64 € (tritisícosem eur a šesťdesiatštyri centov) a obžalovanému J. B. J. N. G. O. G. C. V. povinnosť nahradiť spôsobenú škodu pre poškodenú spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36 234 176, vo výške 3.168,96 € (tritisícstošesťdesiatosem eur a deväťdesiatšesť centov).

Podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku súd poškodenú spoločnosť ZUNO Bank AG, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Pribinova 8, Bratislava, IČO: 36 867 594, s nárokom na náhradu škody o d k a z u j e na civilný proces.

Podľa § 285 písm. c) Tr. poriadku o s l o b o d z u j e obžalovaného E. F. G. H. I. W. , nar. XX.X.XXXX v K., trvale bytom F. H. L., M. XXX/XX, spod obžaloby prokurátora pre skutok (čiastkový útok pokračovacieho trestného činu) právne kvalifikovaný ako pokračovací zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona, ktorý mal spáchať tak, že

- obžalovaný E. F. uzatvoril dňa 6.7.2012 fiktívnu úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX vo výške 1.700,- € na meno T. I., v rámci ktorej sa zmluvne zaviazal splácať uvedený úver 48-mesačnými splátkami po 74,77 €, počnúc dňom prvej splátky 13.8.2012, kde úver nezačal splácať, doposiaľ neuhradil ani jednu splátku a v úverovej zmluve uviedol nepravdivé osobné údaje a údaje týkajúce sa príjmu, čím spoločnosti Home Credit Slovakia spôsobil škodu vo výške 3.588,96 €, pričom

- na účet T. I., fiktívnej osoby, bola dňa 11.7.2014 zaslaná platba vo výške 1.700,- € od spoločnosti Home Credit Slovakia /úver/ a následne bola E. F. suma 1.690,- € presunutá na účet č. XXXXXXXXXXXX, fiktívnej osoby J. B., kde platobnou kartou č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX bola dňa 11.7.2012 o 10:24:50 hod. suma 1.690,- € vybraná obžalovaným E. F.,

pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný E. F..

Podľa § 285 písm. c) Tr. poriadku o s l o b o d z u j e obžalovaného S. B. J. N. G. O. J. , nar. XX.XX.XXXX v I. P., trvale bytom F. H. L., M. XXX/XX, t.č. vo väzbe v ÚVVAÚVTOS Košice v inej trestnej veci, spod obžaloby prokurátora pre skutok právne kvalifikovaný ako pokračovací zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona, ktorý mal spáchať tak, že

- obžalovaní S. B. a J. B. /bratia/ prostredníctvom internetovej prípojky z IP adresy XX.XXX.X.XX, ktorú užívala ich sestra Q. B., požiadali v elektronickej forme v elektronickej formulári ZUNO Banku o zriadenie účtu na fiktívne mená J. B., K. B. a T. T., kde následne od kuriéra spoločnosti DPD M. G. prevzali zmluvy o poskytovaní produktov a služieb spoločnosti ZUNO Bank na mená:

- K. B., číslo účtu XXXXXXXXXXXX/XXXX, karta č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, úverová zmluva č. 4206129115,

- J. B., číslo účtu XXXXXXXXXXXX/XXXX, karta č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX (bez úveru),

- T. T., číslo účtu XXXXXXXXXXXX/XXXX, karta č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX (bez úveru),

pričom PIN kód vedeli len obaja menovaní, nakoľko ho zadávali pri vyplňaní elektronickej formulára,

- následne obžalovaný S. B. uzatvoril dňa 25.6.2012 so spoločnosťou Home Credit Slovakia fiktívnu úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX vo výške 1.300,- € na meno R. G., ktorá bola telefonicky aktivovaná prostredníctvom telefónneho čísla XXXX XXX XXX, evidovaného na meno už odsúdeného R. B., v rámci ktorej sa zmluvne zaviazal splácať uvedený úver 48-mesačnými splátkami po 54,35 € počnúc dňom prvej splátky 30.7.2012, kde úver nezačal splácať, doposiaľ neuhradil ani jednu splátku a v úverovej zmluve uviedol nepravdivé osobné údaje a údaje týkajúce sa príjmu, čím spoločnosti Home Credit Slovakia spôsobil škodu vo výške 2.608,80 €, pričom

- na účet fiktívnej osoby R. G. bola dňa 28.6.2012 odoslaná platba vo výške 1.300,- € od spoločnosti Home Credit Slovakia /úver/ a následne bola uvedená suma obžalovaným S. B. presunutá na účet č. XXXXXXXXXXXX fiktívnej osoby L. J., kde prostredníctvom platobnej karty fiktívnej osoby L. J. č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX uvedenú sumu obžalovaný S. B. za účasti obžalovaného S. B. vybral dňa 28.6.2012 o 09:59:39 hod. v bankomate Slovenskej sporiteľne v F. H. L.,

- následne obžalovaný S. B. uzatvoril dňa 9.7.2012 so spoločnosťou Home Credit Slovakia fiktívnu úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX vo výške 1.500,- € na meno T. I., ktorá bola telefonicky aktivovaná prostredníctvom telefónneho čísla XXXX XXX XXX, evidovaného na meno už odsúdeného S. B., v rámci ktorej sa zmluvne zaviazal splácať uvedený úver 60-mesačnými splátkami po 57,02 € počnúc dňom prvej splátky 14.8.2012, kde úver nezačal splácať, doposiaľ neuhradil ani jednu splátku a v úverovej zmluve uviedol nepravdivé osobné údaje a údaje týkajúce sa príjmu, čím spoločnosti Home Credit Slovakia spôsobil škodu vo výške 3.421,20 €, pričom

- na účet T. I., fiktívnej osoby, bola dňa 12.7.2012 odoslaná platba vo výške 1.500,- € od spoločnosti Home Credit Slovakia /úver/ a následne bola uvedená suma obžalovaným S. B. presunutá na účet č. XXXXXXXXXXXX fiktívnej osoby J. B., kde platobnou kartou č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX bola dňa 12.7.2014 o 10:45:21 hod. vybraná suma 1.500,- € obžalovaným S. B. v bankomate Slovenskej sporiteľne v F. H. L.,

- následne obžalovaný S. B. a už odsúdený Q. I. uzatvorili dňa 7.7.2012 so spoločnosťou Home Credit Slovakia fiktívnu úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX vo výške 1.500,- € na meno K. B., ktorá bola telefonicky aktivovaná prostredníctvom telefónneho čísla XXXX XXX XXX, evidovaného na meno T. I. (sestra obžalovaného Q. I.), v rámci ktorej sa zmluvne zaviazali splácať uvedený úver 48-mesačnými splátkami po 62,68 € počnúc dňom prvej splátky 13.8.2012, kde úver nezačali splácať, doposiaľ neuhradili ani jednu splátku a v úverovej zmluve uviedli nepravdivé osobné údaje a údaje týkajúce sa príjmu, čím spoločnosti Home Credit Slovakia spôsobili škodu vo výške 3.008,64 €, pričom

- na účet fiktívnej osoby K. B. č. XXXXXXXXXXXX bola dňa 11.7.2012 odoslaná platba vo výške 1.500,- € od spoločnosti Home Credit Slovakia /úver/, ktorá bola prostredníctvom platobnej karty K. B. č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX v bankomate Slovenskej sporiteľne v F. H. L.

- dňa 11.7.2012 o 10:28:15 hod. vybraná S. B. vo výške 500,-€,

- dňa 12.7.2012 o 09:50:25 hod. vybraná už odsúdeným Q. I. vo výške 500,- €,

- dňa 13.7.2012 o 07:50:18 hod. vybraná už odsúdeným Q. I. vo výške 500,- €.

pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný S. B..

o d ô v o d n e n i e :

Na obžalovaných E. F., J. B. a S. B. bola podaná obžaloba pre zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zákona vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona. S menovanými boli pôvodne v spoločnom konaní trestne stíhaní aj už odsúdení Q. I., R. B. a S. B., vo vzťahu ku ktorým nadobudol právoplatnosť pôvodný odsudzujúci rozsudok zo dňa 23.4.2019.

Prvostupňový súd po zrušení vyššie uvedeného odsudzujúceho rozsudku Krajským súdom v Košiciach vo vzťahu k obžalovaným E. F., J. B. a S. B. doplnil dokazovanie v zmysle pokynov odvolacieho súdu a prihliadajúc na skutočnosti, ktoré vyplynuli z takto doplneného dokazovania, rešpektujúc pri tom aj právny názor odvolacieho súdu na zákonnosť dôkazov vykonaných v pôvodnom konaní, dospel k nasledovným zisteniam:

Na hlavnom pojednávaní bol opätovne vypočutý splnomocnenec poškodenej spoločnosti Home Credit Slovakia a.s. A. X. T., ktorý sa vyjadril k všeobecným postupom pri uzatváraní úverových zmlúv ako aj k výške spôsobenej škody. Z jeho výpovede vyplynulo, že všetky predmetné zmluvy boli uzatvorené najskôr na základe telefonického rozhovoru, kde osoby nadiktovali svoje osobné údaje, údaje o dokladoch totožnosti, o svojom rodinnom stave, vzdelaní a o svojom zdroji príjmu, pričom uviedli aj výšku svojho príjmu. Na základe takto získaných údajov spoločnosť Home Credit Slovakia vypracovala jednotlivé návrhy zmlúv, ktoré odoslala záujemcom o úver na podpis na nimi uvedené adresy prostredníctvom poštovej zásielky. Tí si mohli preštudovať podmienky týchto zmlúv a ak s nimi súhlasili, podpísali zmluvu a zaslali ju obratom do sídla spoločnosti. Následne spoločnosť vyplatila finančné prostriedky na záujemcami uvedené bankové účty, a tým vznikla povinnosť, aby boli tieto

finančné prostriedky vrátené v dohodnutých mesačných splátkach. V roku 2012 neboli kladené prísne kritéria na posúdenie bonity, podmienkou na poskytnutie úveru bolo to, že záujemca alebo budúci dlžník má zdroj stáleho príjmu, ktorý presahuje sumu viac ako 200 eur mesačne s tým, že pracuje na trvalý pracovný pomer, nie je v skúšobnej alebo výpovednej lehote, nie je poberateľom sociálnych dávok a na základe týchto kritérií, ktoré spoločnosť nemala ako preveriť, keďže v rozhodnom období nemala prístup do databáz Sociálnej poisťovne, teda na základe toho, čo uviedli žiadatelia, spoločnosť poskytla úver. Osoby boli stotožnené na základe údajov, ktoré uviedli, teda mena, priezviska, dátumu narodenia, rodného čísla, čísla občianskeho preukazu, čísla druhého dokladu, pričom spoločnosť Home Credit Slovakia si vedela v evidencii MV SR overiť len to, či takýto občiansky preukaz existuje, a či nebol nahlásený ako stratený alebo odcudzený. Čo sa týka výšky spôsobenej škody, spoločnosť Home Credit Slovakia si v trestnom konaní uplatňuje nárok na náhradu škody vo výške 24.374,16 Eur, táto suma pozostáva zo súčtu reálne spôsobenej škody vo výške 11.800 Eur a škody na očakávanom zisku v sume 12.574,16 Eur.

Za účelom zistenia použiteľnosti zabezpečených kamerových záznamov z bankomatov Slovenskej sporiteľne a UniCredit Bank bol na základe pokynu odvolacieho súdu do konania pribratý Kriminálny a expertízny ústav Policajného zboru (odbor Kriminológia, odvetvie Kriminologická antropológia). Z jeho znaleckého posudku vyplýva, že v prípade obžalovaných E. F., J. B. a S. B. bola zistená typová zhoda skúmaných znakov (na hlave a tvári) z predložených sporných kamerových záznamov so znakmi na hlave a tvári osôb zobrazených na fotografiách zo systému REGOB označených ako „E. F., nar. XX.X.XXXX/9425“, „J. B., nar. XX.X.XXXX/9595“ a „S. B., nar. XX.XX.XXXX/9599“. Znalecký ústav zároveň u všetkých troch obžalovaných zhodne konštatuje, že po predložení ďalšieho vhodného porovnávacieho materiálu v podobnom zobrazení ako sú relevantné osoby zobrazené na vyhotovených sporných snímkach bude pravdepodobne možné vyhodnotiť ďalšie morfológické znaky a vykonať porovnanie hlavy a tváre a následne uviesť celkové závery antropologického skúmania. Vzhľadom na kvalitu zobrazenia sporného materiálu (nízke rozlíšenie kamerových záznamov) však nie sú relevantné osoby vhodné na individuálnu identifikáciu. Detail hlavy a tváre zaznamenaných relevantných osôb je pre individuálnu identifikáciu nedostačujúci.

Z dôkazov vykonaných na predchádzajúcich hlavných pojednávaniach vyplynuli nasledovné skutočnosti:

Všetci obžalovaní na hlavnom pojednávaní vyhlásili, že sú nevinní a viac nevytvrdili. Právo odoprieť vypovedať využili obžalovaní aj v prípravnom konaní, kde taktiež odmietli poskytnúť hlasovú vzorku a rovnako aj svoje vzorky písma pre účely znaleckého dokazovania.

Svedok – poškodený X. R., zástupca poškodenej spoločnosti ZUNO Bank, sa na hlavnom pojednávaní vyjadril k procesu uzatvárania rámcových zmlúv v spoločnosti ZUNO Bank (spôsobom, keď je rámcová zmluva k zriadeniu účtu uzatváraná prostredníctvom internetu). V takomto prípade sa potencionálny klient pri uzatváraní zmluvy prihlási na stránku Y., kde má možnosť prostredníctvom tejto stránky požiadať o zriadenie bežného účtu v R. B.. Klient je vyzvaný, aby vyplnil informácie, ktoré sú potrebné k tomuto účtu, vrátane kontaktných údajov (adresa, telefón a e-mail). Klient má taktiež možnosť zvoliť si, či chce k bežnému účtu vydať aj platobnú kartu. Pokiaľ klient zvolí, že áno, tak si rovno môže zadať aj PIN. Následne sa vygenerujú dokumenty, teda zmluva a tzv. ID hárok, čo je vlastne interný dokument, ktorý je následne použitý k verifikácii identity klienta. Zásielka sa potom posielala prostredníctvom kuriérskej spoločnosti, kde je kuriér zodpovedný za proces doručenia tejto zásielky, pričom kuriér má povinnosť na základe ID hároku porovnať údaje uvedené v ID hároku s údajmi uvedenými v občianskom preukaze osoby, ktorej sa táto zmluva doručuje. Pokiaľ je všetko v poriadku a údaje súhlasia, tak dochádza k podpisu zmluvy a aj k podpisu ostatných dokumentov, jedna kópia zmluvy ostáva klientovi a ostatné dokumenty kuriérna spoločnosť zašle späť do banky, kde sa tieto dokumenty archivujú. V týchto dokumentoch sú uvedené údaje slúžiace k tomu, aby sa dalo aktivovať on-line bankovníctvo, a keď sa tieto údaje aktivujú, na základe nich sa potom vydáva klientovi karta, o ktorú klient žiadal.

Z jeho výpovede ďalej vyplynulo, že v prejednávacom prípade spoločnosť ZUNO Bank zistila viacero neštandardných vecí, a preto v tejto súvislosti zorganizovali schôdzku s kuriérskou spoločnosťou DPD, pri ktorej bol prítomný aj pán G., ktorý za kuriérsku službu DPD doručoval predmetné zásielky. Snažili sa zistiť, z akého dôvodu je na jednom mieste, t.j. v F. H. L., taká vysoká koncentrácia klientov, ktorí si vo veľmi krátkej dobe založili účty. Pána G. sa vtedy pýtali na okolnosti doručovania týchto zmlúv, kde tento uviedol, že si neoveril totožnosť prijímateľov tak ako mal, pričom pán G. udával aj to, že osoby,

ktorým doručoval zásielky, sa mu vyhrážali, že mu zoberú peniaze, ako aj tým, že si objednávajú zo R. B. ďalšie zmluvy, a keďže do tejto oblasti chodil doručovať zásielky iba on, že keď príde na budúce, tak mu zoberú peniaze alebo že mu poškodia alebo zoberú auto. Kuriér je pritom vždy zamestnancom doručovateľskej firmy, so ZUNO bankou teda nie je v žiadnom priamom vzťahu, nakoľko ZUNO banka má zmluvu s kuriérskou spoločnosťou DPD ohľadom overovania identity. I. má vždy povinnosť overiť identitu osoby a skontrolovať údaje na občianskom preukaze. Každý kuriér má od spoločnosti ZUNO Bank pokyny ako sa má v konkrétnej situácii chovať a čo má robiť, tieto pokyny dostáva od spoločnosti DPD a tá ich potom distribuuje medzi svojich zamestnancov. R. B. nemá reálnu možnosť si skontrolovať, či určitá identita existuje alebo neexistuje, a nakoľko mali o predmetných identitách pochybnosti, tak celú záležitosť oznámili orgánom činným v trestnom konaní.

Svedkyňa Z. O. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že obžalovaných pozná z mesta F. H. L., nakoľko v tomto meste robí poštárku už 27 rokov. Pamätá si, že obžalovaný E. F. buď sám alebo niekedy spoločne s už odsúdeným Q. I. sa niekoľkokrát zastavil na pošte s tým, že pre brata čaká doporučenú zásielku. Taktiež si pamätá, že na poštu do F. H. L. následne prišli nejaké zásielky, na ktorých si všimla, že na nich boli uvedené také mená a priezviská, ktoré jej ako dlhoročnej poštárke nič nehovorili a o takýchto osobách nikdy nič nepočula. Ulice, na ktoré tieto zásielky mali byť doručované, boli uvedené také, ktoré sa aj v skutočnosti v F. H. L. nachádzajú. Nakoľko sa jednalo iba o doporučené zásielky, teda nie o zásielky určené do vlastných rúk, boli tieto zásielky vydané obžalovanému F., pokiaľ si dobre pamätá, tak tieto zásielky mohli prevziať aj iné osoby, ako napríklad pani I., Q. I. tieto zásielky nepreberal, bol iba prítomný na pošte s obžalovaným F., ktorý takéto zásielky prevzal viackrát, a to tak, že podpísal dodávací list s dodatkom „bratranec“ alebo „brat“. Raz sa stalo, že obžalovaný F., keď mu nechcela vydať takú zásielku adresovanú osobe s jej neznámym menom, sa proti nej ostrejšie ohradil, že ako to, že mu zásielku nechce vydať, kde adresát je jeho brat, prípadne bratranec. Prevzatie zásielky takýmto spôsobom bolo možné, nakoľko predmetné zásielky neboli doručované do vlastných rúk, ale len doporučené. Takýmto spôsobom preberal z obžalovaných tieto zásielky iba obžalovaný F., ostatní obžalovaní zásielky nepreberali. Keď došlo k takému prevzatiu zásielok po druhý raz, nahlásila to svojej nadriadenej, pretože sa jej celá táto záležitosť nepozdávala. Po tom, čo celú záležitosť začala riešiť polícia, tak tieto zásielky už na poštu v F. H. L. prestali chodiť a ani obžalovaný F. sa už nechodil na ne vypytovať.

Svedok M. G. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že v predmetnom období bol zamestnaný v spoločnosti DPD, pobočka Košice, kde pracoval ako kuriér, túto prácu tam ukončil v roku 2012 z dôvodu porušenia predpisov. So spoločnosťou DPD mal uzatvorenú zmluvu o poskytovaní služieb, ktoré spočívali v doručovaní zásielok s tým, že mal svoje vlastné auto, ktoré muselo byť označené logom spoločnosti DPD. Čo sa týka doručovania zásielok ZUNO Banky v F. H. L., tam mal doručiť zásielky konkrétnym adresátom, v rámci čoho prevzal ráno súpisku a odišiel do F. H. L.. Pri zásielke boli uvedené telefonické kontakty, na ktoré volal a adresátov upovedomil, že im bude doručená zásielka. Po príchode do F. H. L. opäť volal konkrétnemu adresátovi, s ktorým sa dohodol, kde sa stretnú. Niekedy sa stalo, že ho v F. H. L. čakali viacerí adresáti na jednom mieste. Po príchode žiadal občiansky preukaz, z ktorého kontroloval údaje, pričom niektoré občianske preukazy boli staré a poškodené, niektoré boli nové. Zásielky zo ZUNO Banky doručoval raz za týždeň, avšak viacerým osobám, napríklad štyrom až piatim osobám. Pri opätovnom doručení zásielky zo ZUNO Banky si všimol, že tam prišli opäť tie isté osoby, ale mali iné občianske preukazy. Niekedy sa stalo, že mu boli predložené fotokópie občianskych preukazov, kde údaje sedeli s adresátom. V takom prípade mu odberatelia (adresáti) tvrdili, že občiansky preukaz poškodili, zlomili, že majú fotokópiu, taktiež ho utvrdzovali, že aj poštárke to takto predkladajú, a že ona to akceptuje, pokiaľ nebudú mať nový preukaz. Keď si všimol, že sa jedná o tie isté osoby, tak im povedal, že oni tu boli pred týždňom a preberali zásielky na iné mená. Oni ho presvedčali, že to boli iní alebo ich príbuzní. Keď sa nenechal presvedčiť a zásielky im nechcel vydať, tak sa mu štyri až päť osôb rómskeho pôvodu začalo slovne vyhrážať, že mu zoberú auto, a že ho zbijú, pokiaľ im zásielky nevydá. Vzhľadom k tomu, že mal pri sebe hotovosť vo výške 6.000 – 7.000 € a mal svoje auto, tak sa bál a zásielky týmto osobám vydal. Spoločnosti DPD to neoznámil, lebo mal strach, že príde o prácu.

Z výpovede tohto svedka na hlavnom pojednávaní ďalej vyplynulo, že si ešte pamätá, že na zásielkach, ktoré chodil doručovať do F. H. L., zvyklo byť vždy uvedené aj nejaké telefónne číslo, väčšinou sa jednalo o to isté telefónne číslo, niekedy tých čísel bolo uvedených na zásielkach aj viac. Čo sa týka vyhrážok, tak vyhrážali sa mu aj telefonicky, napr. v jednom prípade mu sa „clirkom“ zavolala jedna osoba, že keď

nabudúce príde do F. H. L., že bude mať po chlebe, že ho okradnú, že ho zbijú, a že mu zoberú auto, pokiaľ nevydá zásielky.

Svedkyňa V. B. na hlavnom pojednávaní uviedla, že si pamätá, že v jeden deň prišlo do obce N., v ktorej sa obvykle zdržiava, nejaké auto s dvoma osobami, pri ktorom sa zišlo viacero občanov rómskej národnosti a posádka tohto auta im vtedy hovorila, že treba doniesť občiansky preukaz a preukaz poisťovne za tým účelom, aby im bol vystavený nový preukaz poisťovne. Ľudia z tejto dodávky si odfoťili jej občiansky preukaz z jednej aj z druhej strany a odfoťili si aj občianske preukazy iných ľudí, ktorí sa vtedy zišli pri dodávke, pričom sa jednalo o občianske preukazy občanov rómskej národnosti. Po tom, čo si títo ľudia prefotili občianske preukazy, tak s dodávkou odišli. Približne o 2 až 3 mesiace potom poštou obdržala nový preukaz poisťovne. Takýmto spôsobom teda prešla zo Všeobecnej zdravotnej poisťovne do poisťovne Dôvera. Čo sa týka spoločnosti Home Credit Slovakia, tak žiadnu zásielku od tejto spoločnosti nedostala. Svedkyňa ďalej uviedla, že nikdy nebola v F. H. L., nikdy nezriaďovala žiadnu internetovú prípojku ani žiaden internetový účet, nakoľko internet nemá a nevie s ním ani pracovať. Taktiež nikdy nežiadala prostredníctvom internetu R. B. o zriadenie účtu a v ZUNO Banke nikdy žiaden účet nemala. Žiadnu zmluvu so spoločnosťou ZUNO Bank o poskytovaní produktov a služieb teda neuzatvárala. Čo sa týka údajov v zmluve, jej adresa na tejto zmluve nie je správna a rovnako ani číslo telefónu nie je správne. Keďže ona žiadnu zmluvu so ZUNO Bankou nikdy nepodpísala, musel niekto zneužiť jej osobné údaje.

Z prečítanej výpovede svedka X. L. (na hlavnom pojednávaní bez oprávnenia odoprel vypovedať) z prípravného konania vyplynulo, že v domácnosti, v ktorej býva spoločne so svojou mamou, má zavedený internet, ku ktorému mala okrem neho prístup aj jeho sestra K. E. a tiež obžalovaný E. F., ktorý s ňou žije. Nakoľko sa svedkovi pokazil najskôr počítač a následne aj notebook a v domácnosti mali zavedený internet, tak chodil na počítač k svojej sestre K. E., ktorá býva nad ním spolu s obžalovaným F.. Z ich počítača sa pripájal na internet cez WIFI pripojenie, keďže toto nebolo zaheslované, takže na jeho internetovú adresu sa mohol pripojiť hocikto, kto mal doma počítač a mal dostupný signál. Faktúry za internet platila stále jeho mama, ale stalo sa, že za internet zaplatil aj obžalovaný F., keďže ich internet používal aj on. Obžalovaný F. teda využíval internet so svojho bytu tak, že sa na internet pripojil z bytu, v ktorom býval, cez WIFI. F. mal nejakú dobu zriadený aj vlastný internet, ale tento mu vypli, pretože za neho neplatil. Potom, ako už k svojmu internetu F. nemal prístup, tak využíval jeho internet cez WIFI pripojenie, pri tom bol svedok aj osobne prítomný. Čo sa týka zriaďovania účtov v ZUNO Banke prostredníctvom internetu, ktoré mali byť zriaďované z jeho IP adresy, tak on ani jeho matka žiadne účty nezriaďovali a na nikoho neuzatvárali ani žiadnu úverovú zmluvu.

Z prečítanej výpovede svedkyne J. L. (na hlavnom pojednávaní bez oprávnenia odoprela vypovedať) z prípravného konania vyplýva, že v jej domácnosti v minulosti bývala spolu s ňou aj dcéra K. E. so svojim druhom E. F., avšak bolo to ešte v rokoch 2005 až 2008. Obaja následne odišli bývať do bytu na 6. poschodie, ktorý sa nachádza nad jej bytom. V dobe, keď jej dcéra s obžalovaným F. bývali v byte nad jej bytom, mala vo svojom byte zavedený internet, a to od 29.4.2011 s dvojročnou viazanosťou, pričom ona internet nepoužívala, nakoľko sa do počítačov vôbec nerozumie, avšak prístup k nemu mali jej syn X., dcéra K. E. a aj obžalovaný F.. Čo sa týka zriaďovania účtov v ZUNO Banke prostredníctvom internetu z jej IP adresy, ona žiadne účty nezriaďovala, keďže do vecí okolo počítača sa vôbec nerozumie, a nepozná ani meno T. L.. Taktiež nikdy nepreberala žiadne zásielky od spoločnosti Home Credit Slovakia. Zaistená úverová zmluva od tejto spoločnosti na meno R. S. súvisí s kúpou televízora na splátky, ktorý takto kúpila jej sesternica, ktorý si ona od sesternice zobrala, a preto za ňu platí mesačné splátky. Čo sa týka prefoteného občianskeho preukazu a Európskeho preukazu zdravotného poistenia na meno J. L., tak tieto fotokópie jej dal obžalovaný F. niekedy v marci 2012 s tým, že ak príde kuriér, tak mala vyjsť von pred bytovku a fotokópiu predložiť kuriérovi, ktorý jej mal niečo dať. Tak to aj bolo, keď prišiel kuriér, predložila mu fotokópiu občianskeho preukazu a on jej dal nejaký balík, ktorého prevzatie aj podpísala. Obžalovaný F. stál vtedy pri nej, balík mu odovzdala a on jej za to dal 20 Eur.

Z prečítanej zápisnice o výsluchu svedka T. S. (zamestnanca spoločnosti Home Credit Slovakia) z prípravného konania vyplynulo, že úvery z jednotlivých zmlúv neboli splácané ani po upomienkach, ktoré boli zaslané klientom a k žiadnej úhrade nedošlo ani po zmluvnej pokute. Klienti v úverovej zmluve uviedli, že sú dôchodcovia, uviedli aj svoj príjem, pričom sa jednalo o nepravdivé údaje. Na poskytnutie úveru pri tom nebolo potrebné písomné potvrdenie o výške príjmu, t.j. o poberaní dôchodku, nakoľko to spoločnosť Home Credit Slovakia nevyžadovala. Zo strany klienta stačilo, že čestne prehlásil, že

je poberateľom dôchodku. Po spísaní telefonickej žiadosti, kde sa hovor nahrával, sa zmluva podľa udania údajov klienta vytlačila a zaslala doporučenou poštou na adresu, ktorú žiadateľ uviedol, s tým, že žiadateľ, resp. klient si mal zmluvu prečítať. Ak boli údaje správne, tak klient zmluvu podpísal, pričom k zmluve mal doložiť aj výpis z účtu, kde mu mali byť zaslané finančné prostriedky. Pravdivosť údajov potvrdil klient aj svojím podpisom na úverovej zmluve. Z dôvodu ochrany osobných údajov však nie je možné zistiť a preveriť osobné údaje žiadateľa, keďže spoločnosti Home Credit Slovakia ako súkromnej spoločnosti žiadne štátne inštitúcie osobné údaje o žiadateľovi o úver neposkytnú, nakoľko by týmto porušili zákon o ochrane osobných údajov.

Z prečítanej zápisnice o výsluchu svedka N. L. z prípravného konania súd zistil, že telefónne číslo XXXX XXX XXX, ktoré bolo použité na uzatvorenie rámcovej zmluvy v spoločnosti ZUNO Bank na meno T. L., nikdy nepoužíval a taktiež ani nikdy neaktivoval nijakú kartu s týmto číslom. Svedok sa nevedel vyjadriť, prečo toto telefónne číslo bolo uvedené v rámcovej zmluve a prečo bolo evidované na jeho meno. On do spoločnosti ZUNO Bank nikdy nevolal ani v nej nemal zriadený účet. Nikdy neposkytol nikomu ani svoje osobné údaje a ani svoj občiansky preukaz.

Z prečítanej zápisnice o výsluchu svedkyne E. B. z prípravného konania vyplynulo, že v ZUNO banke si zriadila účet na požiadanie svojho uja, obžalovaného J. B., ktorý jej aj pomohol s uzatvorením účtu, a to tak, že za jej prítomnosti vyplnil formulár. V podstate účet uzatvorila preto, lebo obžalovaný J. B. ju o to požiadal, keďže on mal na svojom účte exekúcie. Nakoľko ona v tom nevidela problém, tak mu v tom takto pomohla. I. jej potom doniesol zmluvu aj platobnú kartu, kde zmluvu podpísala a od kuriéra prevzala aj platobnú kartu ZUNO Bank, ktorú potom odovzdala obžalovanému J. B., a to z toho dôvodu, že mu na jej účet mali chodiť príspevky z úradu práce, ktoré si on potom vyberal. Ďalej sa o celú záležitosť nestarala.

Svedkyňa T. T. na hlavnom pojednávaní odoprela vypovedať z dôvodu príbuzenského vzťahu k odsúdeným R. B. a S. B.. Z rovnakého dôvodu nevypovedala ani v prípravnom konaní, pričom jej výpoveď urobenú pred vznesením obvinenia nebolo možné prečítať vzhľadom podmienky čítania výpovede svedka, ktorý na hlavnom pojednávaní využil svoje právo odoprieť výpoveď podľa § 130, vyplývajúce z ustanovenia § 263 ods. 4 Tr. poriadku.

Z rovnakého dôvodu odopreli na hlavnom pojednávaní vypovedať aj svedkyňa C. J. (družka už odsúdeného R. B.), svedkyňa T. I. (družka obžalovaného J. B. a zároveň sestra odsúdeného Q. I. a švagriná obžalovaného S. B.), svedkyňa T. T. (družka obžalovaného S. B.) a svedkyňa Q. B. (sestra obžalovaných J. B. a S. B.). Svedkyne nevypovedali ani v prípravnom konaní a ich výpoveď urobenú pred vznesením obvinenia nebolo možné prečítať vzhľadom podmienky čítania výpovede svedka, ktorý na hlavnom pojednávaní využil svoje právo odoprieť výpoveď podľa § 130, vyplývajúce z ustanovenia § 263 ods. 4 Tr. poriadku.

Súd na hlavnom pojednávaní ako svedkov vypočul aj štyroch príslušníkov operatívneho oddelenia odboru kriminálnej polície OR PZ Trebišov, a to k policajným záznamom zo dňa 5.10.2012 a 27.9.2012, ktoré sú súčasťou spisového materiálu. Vo svojich výpovediach sa vyjadrili k zisťovaniu a stotožňovaniu osôb, ktoré mali vyberať finančné prostriedky z bankomatov Slovenskej sporiteľne a UniCredit Bank v F. H. L. (záznam z 5.10.2012), ako aj k tomu, akým spôsobom boli stotožnení majitelia telefónnych čísel, ktoré boli použité pri aktivácii účtov spoločnosti ZUNO Bank a spoločnosti Home Credit Slovakia (záznam z 27.9.2012). Svedkovia v podstate zhodne uviedli, že čo sa týka stotožňovania osôb, ktoré urobili jednotlivé výbery z bankomatov, boli zo strany polície vyžiadané kamerové záznamy z jednotlivých výberov z bankomatov v F. H. L.. Následne prebiehalo stotožňovanie osôb za pomoci informátorov pracujúcich v prospech policajného zboru, s pomocou ktorých sa podarilo stotožniť konkrétne osoby uvedené v zázname z 5.10.2012. Postupne sa prechádzali všetky kamerové záznamy, čo trvalo niekoľko mesiacov. Čo sa týka záznamu, v ktorom sú uvedené stotožnené telefónne čísla (záznam z 27.9.2012), bola vykonaná lustrácia telefónnych čísel v policajných systémoch a na základe tejto lustrácie boli zistení konkrétni majitelia telefónnych čísel, ktoré sú uvedené na zmluvách so spoločnosťou Home Credit Slovakia a ZUNO Bank.

Zo záverov znaleckého posudku znalca z odboru elektrotechnika je zrejmé, že ani jeden zo skúmaných počítačov a notebookov, zaistených pri vykonaných domových prehliadkach, neobsahoval žiadne údaje súvisiace s uzatvorenými rámcovými zmluvami o poskytovaní produktov a služieb spoločnosti ZUNO

Bank, prípadne iné údaje týkajúce sa spoločnosti ZUNO Bank, ani údaje týkajúce sa pozmeňovania osobných údajov na doklade totožnosti. Skúmané počítače a notebooky neobsahovali ani údaje týkajúce sa odosielania, resp. prevodov finančnej hotovosti vykonávaných z účtov ZUNO Bank. Skúmaním použitého internetového prehliadača Google Chrome v počítači č. 3 (počítačová jednotka NL-5434 CARODO 400 SG zaistená pri domovej prehliadke u odsúdeného Q. I.) bolo zistené, že dňa 11.1.2013 bol prijatý mesačný výpis za december 2012 zo ZUNO online cez poštový server post.sme.sk/zimbra/mail, jeho obsah však nebol v počítači uložený.

Skutkový stav bol objektivizovaný aj listinnými dôkazmi, a to zápisnicou o vrátení vecí, záznamami OR PZ OKP Trebišov, správami UniCredit Bank, ZUNO Bank a Home Credit Slovakia, výpismi z účtov ZUNO Bank, úverovými zmluvami, históriou účtov, správami a písomnosťami spoločnosti DPD, zoznamom IP adries spoločnosti ZUNO Bank, správami spoločnosti Telekom, fotografiami z bezpečnostných kamier, listami vlastníctva, zmluvami o nájme obecného bytu a nájomnými zmluvami.

Na hlavnom pojednávaní bol oboznámený aj podstatný obsah trestných spisov, týkajúcich sa predchádzajúcich odsúdení obžalovaných z hľadiska posúdenia súbehu resp. recidívy prejednávanej trestnej činnosti.

Na základe takto vykonaného dokazovania mal súd spoľahlivo a bez pochybností za preukázané, že sa skutok, ktorý je predmetom obžaloby, stal, a že jeho páchatelmi sú obžalovaný J. B., čiastočne obžalovaný E. F., pričom vo vzťahu k obžalovanému S. B. dospel súd k záveru, že vykonanými dôkazmi nebolo preukázané, že na predmetnej trestnej činnosti sa podieľal aj obžalovaný S. B.. Zároveň je potrebné uviesť, že v prejednávanej veci už boli za časť žalovanej trestnej činnosti právoplatne odsúdení Q. I., R. B. a S. B.. Pri ustálení skutkového stavu a hodnotení vykonaných dôkazov vychádzal súd z nasledovných zistení a úvah:

Z listinných dôkazov predložených poškodenými spoločnosťami ZUNO Bank a Home Credit Slovakia nepochybne vyplýva, že došlo k uzavretiu jednotlivých rámcových zmlúv o zriadení účtu so spoločnosťou ZUNO Bank a zmlúv o úvere so spoločnosťou Home Credit Slovakia, kde na strane dlžníkov vystupovali fiktívne osoby, ktoré v skutočnosti nikdy neexistovali. Takto boli uzatvorené úverové zmluvy na neexistujúce osoby T. L., T. I., R. G., T. I. a U. I., pričom za uzatvorenie fiktívnych úverových zmlúv na neexistujúce osoby K. B., J. I. a C. I. už boli v prejednávanej veci právoplatne odsúdení Q. I., R. B. a S. B.. Za účelom získania finančných prostriedkov z týchto úverov boli uzatvorené zmluvy o zriadení účtu a následne vytvorené účty v ZUNO Bank rovnako vedené na fiktívne neexistujúce osoby T. L., K. B., J. B. a T. T.. Ďalšie účty v R. B. vedené na fiktívne neexistujúce osoby T. I., T. I., C. I. a U. I. boli vytvorené už odsúdenými R. B. a S. B.. Z vykonaných dôkazov je pri tom zrejmé, že účty boli zriadené aj na ďalšie fiktívne osoby, tie však neboli predmetom podanej obžaloby. Z týchto účtov boli potom postupne zrealizované prevody a následné výbery finančných prostriedkov z bankomatov prostredníctvom k týmto účtom vydaných platobných kariet.

Uvedené konanie má bez akýchkoľvek pochybností podvodný charakter, pričom v dôsledku tohto konania vznikla poškodeným spoločnostiam ZUNO Bank a Home Credit Slovakia väčšia škoda. Súd považuje za potrebné zvýrazniť, že sa jednalo o identický, pomerne zložitý a sofistikovaný mechanizmus vylákania finančných prostriedkov vopred dohodnutou činnosťou viacerých osôb od uzatvárania jednotlivých úverových zmlúv a zriadenia bankových účtov až po presuny zinkasovaných finančných prostriedkov a ich výber v bankomatoch. Z tohto je možné usudzovať, že prejednávaná trestná činnosť bola spáchaná vo vzájomnej spolupráci a koordinácii viacerých osôb, kde aj s poukazom na časť žalovanej trestnej činnosti, za ktorú už boli právoplatne odsúdení Q. I., R. B. a S. B., si každá z nich si pri realizácii toho ktorého úkonu musela byť vedomá, akú úlohu zohráva tento úkon a aký má význam vo vzťahu k celkovej trestnej činnosti a jej výsledku.

Okrem tohto sofistikovaného mechanizmu považuje súd za potrebné poukázať aj na ďalšie zistené skutočnosti. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že IP adresy, z ktorých boli elektronicky uzatvárané jednotlivé zmluvy, sú spojené s obžalovanými alebo s ich blízkymi rodinnými príslušníkmi. Konkrétne sa jedná o J. L. (jej dcéra K. E. je družkou obžalovaného E. F.), ktorej pripojenie na internet využíval obžalovaný F.. Z tejto IP adresy boli uzatvárané zmluvy na neexistujúcu osobu T. L.. IP adresa, z ktorej boli uzatvárané zmluvy na neexistujúce osoby J. B., K. B. a T. T. bola registrovaná na Q. B., sestru obžalovaných J. B. a S. B., pričom J. B. mal na adrese, kde bola zriadená táto internetová prípojka, aj

trvalý pobyt. IP adresa, z ktorej boli uzatvárané zmluvy na ďalšie neexistujúce osoby T. I., T. I., C. I. a U. I. je registrovaná na T. T., sestru odsúdených R. B. a S. B.. Poukázať je potrebné aj na účet vedený v R. B. na E. B., ktorej ujom je obžalovaný J. B., a ktorý bol opakovane využitý na prevody finančných prostriedkov z podvodne vylákaných úverov od spoločnosti Home Credit Slovakia.

Skutkový stav v zmysle výroku rozsudku bol preukázaný súhrnom priamych a nepriamych dôkazov, pričom súd poukazuje na tieto zistenia a súvislosti:

K obžalovanému E. F.:

Súd nemal žiadne pochybnosti o tom, že práve obžalovaný E. F. vytvoril účet v R. B. na fiktívnu neexistujúcu osobu T. L., keďže tento účet bol zriadený v elektronickej forme z IP adresy J. L., ktorej dcéra K. E. je družkou obžalovaného F.. Z výpovede J. L. pri tom vyplynulo, že na internet sa obžalovaný F. pripájal práve z jej IP adresy, a to v období, keď býval spoločne s jej dcérou v byte, nachádzajúcom sa v tej istej bytovke nad jej bytom. Uvedené skutočnosti potvrdil vo svojej výpovedi aj svedok X. L., ktorý je synom J. L., resp. bratom K. E.. V nadväznosti na uvedené súd poukazuje aj na výpoveď svedka M. G., kuriéra spoločnosti DPD, z ktorej vyplýva, že zásielky od ZUNO Banky si preberali osoby rómskeho pôvodu, pričom niekedy sa stalo, že mu boli predložené iba fotokópie občianskych preukazov, kde údaje sedeli s adresátom. V tejto súvislosti zapadá do uvedeného kontextu aj časť výpovede J. L., v zmysle ktorej niekedy v marci 2012 jej obžalovaný F. dal prefotený občiansky preukaz a Európsky preukaz zdravotného poistenia na meno J. L. s tým, že ak príde kuriér, tak mala vyjsť von pred bytovku a fotokópie predložiť kuriérovi, ktorý jej mal niečo dať. I. vtedy predložila fotokópiu občianskeho preukazu a on jej dal nejaký balík, ktorého prevzatie aj podpísala. Obžalovaný F. stál vtedy pri nej, balík mu odovzdala a on jej za to dal 20 Eur.

Obžalovaného Čonku usvedčuje aj výpoveď svedkyne Z. O., z ktorej vyplýva, že obžalovaný F. buď sám alebo niekedy spoločne s už odsúdeným Q. I. sa niekoľkokrát zastavil na pošte s tým, že pre brata čaká doporučenú zásielku. Z jej výpovede vyplýva aj to, že v tom čase chodili na poštu do F. H. L. R., na ktorých si všimla, že na nich boli uvedené také mená a priezviská, ktoré jej ako dlhoročnej poštarke nič nehovorili a o takýchto osobách nikdy nič nepočula (jedná sa nepochybne o neexistujúce osoby, na ktoré boli uzatvorené predmetné fiktívne úverové zmluvy so spoločnosťou Home Credit Slovakia). Obžalovaný F. podľa jej tvrdení takéto zásielky prevzal viackrát, a to tak, že podpísal dodávací list s dodatkom „bratranec“ alebo „brat“.

Uvedené skutočnosti podľa názoru súdu dostatočne preukazujú skutočnosť, že práve obžalovaný F. uzatvoril dňa 18.6.2012 so spoločnosťou Home Credit Slovakia fiktívnu úverovú zmluvu č. 4206009586 vo výške 1.500,- € na meno T. L., pričom použil rovnaké fiktívne meno, ako v prípade zriadenia bankového účtu v ZUNO Banke.

Keďže iba obžalovaný F. vedel PIN kód k platobnej karte R. B., nakoľko ho zadával pri vypĺňaní elektronickeho formulára, je nepochybné, že práve on presunul finančné prostriedky vo výške 1.500 Eur, teda peňažné prostriedky z úveru od spoločnosti Home Credit Slovakia, na účet ďalšej fiktívnej osoby L. J., z účtu ktorej boli tieto finančné prostriedky 21.6.2012 o 10:38:50 hod. vybrané prostredníctvom bankomatu Slovenskej sporiteľne v F. H. L. bližšie nestotožnenou osobou. V nadväznosti na uvedené skutočnosti súd dodáva, že osobu, ktorá z bankomatu vybrala predmetné finančné prostriedky sa vykonaným dokazovaním nepodarilo spoľahlivo stotožniť, keďže stotožnenie obžalovaného F. ako osoby vyberajúcej z bankomatu tieto finančné prostriedky na základe kamerových záznamov z bankomatov s pomocou osôb pracujúcich v prospech policajného zboru je vzhľadom na právny názor odvolacieho súdu ako aj závery znaleckého posudku KEÚ PZ nedostačujúce a navyše aj v rozpore s Tr. poriadkom.

Na základe vyššie uvedených dôkazov, vyhodnotených jednotlivo ako aj v ich vzájomnom súhrne, dospel súd k záveru, že bez pochybností bolo preukázané, že obžalovaný E. F. vo vzájomnej súčinnosti s ďalšími osobami, vrátane obžalovaného J. B. a odsúdených Q. I., R. B. a S. B., s vedomím, že sa spoločne podieľajú na mechanizme, ktorý vedie k podvodnému získaniu finančných prostriedkov z vylákaných úverov, sa podieľal spôsobom špecifikovaným vo výroku tohto rozsudku (v jeho odsudzujúcej časti) na jednotlivých úkonoch spočívajúcich v uzatvorení úverových zmlúv na neexistujúce osoby, zmlúv o zriadení účtov na neexistujúce osoby, v prevodoch vylákaných finančných prostriedkov a vo výbere týchto prostriedkov z bankomatov, čím poškodeným spoločnostiam ZUNO Bank a Home Credit Slovakia spôsobil takýmto podvodným konaním väčšiu škodu. Týmto naplnil všetky

pojmové znaky skutkovej podstaty zločinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zákona vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona. Subjektívna stránka prejednávaneho trestného činu je daná priamym úmyslom v zmysle § 15 písm. a/ Tr. zákona.

Obžalovanému E. F. sa v podanej obžalobe kládlo taktiež za vinu, že so spoločnosťou Home Credit Slovakia mal dňa 6.7.2012 uzatvoriť aj ďalšiu fiktívnu úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX vo výške 1.700,- € na meno T. I., v rámci ktorej sa zmluvne zaviazal splácať uvedený úver 48-mesačnými splátkami po 74,77 €, kde doposiaľ neuhradil ani jednu splátku a v úverovej zmluve uviedol nepravdivé osobné údaje a údaje týkajúce sa príjmu, pričom na účet T. I., fiktívnej osoby, bola dňa 11.7.2014 zaslaná platba vo výške 1.700,- € od spoločnosti Home Credit Slovakia /úver/, z ktorého mala byť obžalovaným F. suma 1.690,- € presunutá na účet č. XXXXXXXXXXXX fiktívnej osoby J. B. a následne aj platobnou kartou č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX dňa 11.7.2012 o 10:24:50 hod. vybraná v bankomate Slovenskej sporiteľne v F. H. L..

Vo vzťahu k uvedenému konaniu, ktorého sa mal dopustiť obžalovaný F., súd konštatuje, že z výsledkov vykonaného dokazovania nijako nevyplýva, že obžalovaný F. sa dopustil aj tohto čiastkového útoku pokračovacej trestnej činnosti. Vykonanými dôkazmi je preukázané jedine to, že elektronicky uzavretá zmluva o zriadení účtu v R. B. na fiktívne meno T. I., bola uzavretá z IP adresy registrovanej na meno T. T., ktorá je sestrou odsúdených R. B. a S. B.. Taktiež aj ďalšia elektronicky uzavretá zmluva o zriadení účtu v R. B. na fiktívne meno J. B. bola uzavretá z IP adresy registrovanej na inú osobu, a to Q. B., ktorá je sestrou obžalovaných J. B. a S. B.. Je taktiež zrejmé, že podaná obžaloba sa v tomto smere opiera o kamerový záznam z bankomatu E. E. a o stotožnenie obžalovaného F. osobami pracujúcimi v prospech policajného zboru, ako osoby vyberajúcej peňažné prostriedky z bankomatu E. E., tak ako to vyplýva z policajného úradného záznamu na čl 470 – 474 spisového materiálu. V tejto súvislosti súd musí opätovne konštatovať, že takéto stotožnenie obžalovaného je potrebné považovať vzhľadom na právny názor odvolacieho súdu ako aj závery znaleckého posudku KEÚ PZ za nedostačujúce a vykonané v rozpore s Trestným poriadkom.

Nakoľko obžalovaného F. neusvedčuje z vyššie uvedeného konania kladeného mu za vinu žiaden zákonne získaný dôkaz, rozhodol súd v prípade tohto žalovaného čiastkového útoku pokračovacieho trestného činu oslobodzujúcim rozsudkom podľa § 285 písm. c) Tr. poriadku, pretože nebolo dokázané, že tento skutok spáchal obžalovaný E. F..

K obžalovanému J. B.:

Vinu obžalovaného J. B. mal súd za preukázanú predovšetkým zo skutočností, ktoré vyplynuli z výpovede svedkyne E. B. ako aj z ďalších vykonaných dôkazov, na základe ktorých možno spoľahlivo konštatovať, že obžalovaný J. B. využíval bankový účet, ktorý si v R. B. na jeho žiadosť zriadila jeho neter E. B., ktorá mu odovzdala aj platobnú kartu k účtu. Práve na tento účet boli z ďalšieho účtu zriadeného v ZUNO Banke na fiktívne meno T. T. presunuté finančné prostriedky vo výške 230,86 Eur, pričom prostredníctvom platobnej karty fiktívnej osoby T. T. bol taktiež uskutočnený aj výber hotovosti vo výške 1.250,- € dňa 19.7.2012 o 10:21:08 hod. v bankomate UniCredit Bank v F. H. L.. V súvislosti s uvedeným je podstatnou aj ďalšia zistená skutočnosť, že účet v ZUNO Banke na fiktívnu neexistujúcu osobu T. T. bol zriadený v elektronickej forme z IP adresy, ktorú užívala sestra obžalovaného J. B. Q. B.. Uvedené skutočnosti podľa názoru súdu dostatočne preukazujú, že práve obžalovaný J. B. požiadal v elektronickej forme v elektronickom formulári ZUNO Banku o zriadenie účtu na fiktívne meno T. T., v súvislosti s čím následne od kuriéra spoločnosti DPD M. G. prevzala bližšie nestotožnená osoba, ktorú sa vykonanými dôkazmi nepodarilo jednoznačne identifikovať, zmluvu o poskytovaní produktov a služieb spoločnosti ZUNO Bank na meno T. T., číslo účtu XXXXXXXXXXX/XXXX ako aj kartu č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX (bez úveru), pričom PIN kód k tejto karte vedel len obžalovaný J. B., nakoľko ho zadával pri vypĺňaní elektronickeho formulára.

S vyššie uvedeným konaním obžalovaného súvisí aj následné uzavretie fiktívnej úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX dňa 16.7.2012 so spoločnosťou Home Credit Slovakia vo výške 1.500,- € na meno U. I., kde opäť nedošlo k uhradeniu žiadnej splátky, pričom úverová zmluva bola uzavretá s uvedením nepravdivých osobných údajov a údajov týkajúcich sa príjmu žiadateľa. Práve na účet fiktívnej osoby U. I., ktorý v ZUNO Banke zriadili prostredníctvom elektronickeho formulára už odsúdení R. B. a S. B., bola dňa 19.7.2012 odoslaná platba od spoločnosti Home Credit Slovakia vo výške 1.500 Eur, ktorá bola ešte v ten istý deň presunutá na účet fiktívnej osoby T. T.. Nakoľko bankomatovou kartou a PIN kódom ku

karte vydanéj R. B. k účtu T. T. disponoval iba obžalovaný J. B., je zrejmé, že práve on musel uskutočniť aj výber hotovosti vo výške 1.250,- € dňa 19.7.2012 o 10:21:08 hod. v bankomate UniCredit Bank v Čiernej nad Tisou. Tejto skutočnosti nasvedčujú aj závery znaleckého posudku KEÚ PZ, ktorý konštatuje, že v prípade predmetného výberu z bankomatu bola zistená typová zhoda skúmaných znakov (na hlave a tvári) z predloženého sporného kamerového záznamu so znakmi na hlave a tvári osoby zobrazenej na fotografiách zo systému REGOB označených ako „J. B.“.

Pre úplnosť súd uvádza, že nakoľko vykonaným dokazovaním nebolo nijako preukázané, že úverovú zmluvu so spoločnosťou Home Credit Slovakia vo výške 1.500,- € na meno fiktívnej osoby U. I. uzavrel obžalovaný J. B., upravil súd predmetnú skutkovú vetu tak, že túto zmluvu uzavrela bližšie nestotožnená osoba, ktorá následne sumu 1.500 Eur presunula na účet fiktívnej osoby T. T..

Ani vyššie uvedená úprava skutkovej vety však nič nemení na trestnoprávnej zodpovednosti obžalovaného J. B., ktorý konaním špecifikovaným vo výrokovvej časti tohto rozsudku naplnil všetky pojmové znaky skutkovej podstaty zločinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zákona vo forme spolupáchatelstva podľa § 20 Tr. zákona. Subjektívna stránka prejednávaneho trestného činu je daná priamym úmyslom v zmysle § 15 písm. a) Tr. zákona. Rovnako ako v prípade obžalovaného F. platí, že aj obžalovaný J. B. sa dopustil konania kladeného mu za vinu vo vzájomnej súčinnosti s ďalšími osobami, vrátane obžalovaného E. F. a odsúdených Q. I., R. B. a S. B., s vedomím, že sa spoločne podieľajú na mechanizme, ktorý vedie k podvodnému získaniu finančných prostriedkov z vylákaných úverov, spočívajúcom v uzatvorení úverových zmlúv na neexistujúce osoby, zmlúv o zriadení účtov na neexistujúce osoby, v prevodoch vylákaných finančných prostriedkov a vo výbere týchto prostriedkov z bankomatov, čím poškodeným spoločnostiam ZUNO Bank a Home Credit Slovakia spôsobil takýmto podvodným konaním väčšiu škodu.

K obžalovanému S. B.:

V prípade obžalovaného S. B. súd na základe vykonaného dokazovania konštatuje, že jeho vinu nepreukazuje žiaden z dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní. Jediným usvedčujúcim dôkazom, o ktorý bola evidentne opretá aj podaná obžaloba, sú vo vzťahu k jeho osobe iba kamerové záznamy z bankomatov E. E., z ktorých boli vyberané predmetné finančné prostriedky, ktoré však, ako už bolo konštatované vyššie, sú vzhľadom na právny názor odvolacieho súdu ako aj závery znaleckého posudku KEÚ PZ pre jeho odsúdenie nedostačujúce, navyše aj stotožnenie obžalovaného na základe kamerových záznamov z bankomatov s pomocou osôb pracujúcich v prospech policajného zboru nie je možné akceptovať ako dôkaz získaný v súlade s Trestným poriadkom.

Keďže obžalovaného S. B. zo skutku, kladeného mu za vinu, neusvedčuje žiaden zákonne získaný dôkaz, rozhodol súd v prípade dotknutých žalovaných čiastkových útokov pokračovacieho trestného činu oslobodzujúcim rozsudkom podľa § 285 písm. c) Tr. poriadku, pretože nebolo dokázané, že tieto skutky spáchal obžalovaný S. B..

K výroku o treste u obžalovaného E. F. a J. B.:

Z prečítaných listinných dôkazov boli k osobám obžalovaných E. F. a J. B. zistené nasledovné skutočnosti:

Obžalovaný E. F. z miesta bydliska nie je bližšie charakterizovaný. Aktuálne sa dlhodobo zdržiava v Českej republike, kam vycestoval za prácou. Doposiaľ bol 5x súdne trestaný za majetkovú trestnú činnosť, naposledy rozsudkom Okresného súdu Trebišov zo dňa 6.9.2016 sp.zn. 3T/39/2016, ktorým mu bol pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zákona a § 194 ods. 2 písm. a) Tr. zákona uložený trest povinnej práce vo výmere 150 hodín. Z hľadiska ukladania trestu je u obžalovaného podstatné aj odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Trebišov zo dňa 23.1.2014 sp.zn. 4T/96/2013, ktorým mu bol pre zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zákona uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky s podmiennečným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 4 a 1/2 roka, pričom dňa 28.6.2017 bol nariadený výkon podmiennečne odloženého trestu odňatia slobody, ktorý obžalovaný vykonal 14.7.2020, ako aj odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Trebišov zo dňa 14.5.2013 sp.zn. 3T/42/2013 pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zákona, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky s podmiennečným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 3 roky.

Obžalovaný J. B. z miesta bydliska nie je bližšie charakterizovaný. Aktuálne sa nachádza vo väzbe v ÚVVAÚVTOS Košice v inej trestnej veci, ktorá je v štádiu prípravného konania. Doposiaľ bol 4x súdne trestaný, naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Trebišov zo dňa 22.7.2020 sp.zn. OT/88/2020, ktorým mu bol pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov s podmiennečným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky ako aj trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel v trvaní 2 roky. V prípade jeho ostatných troch starších odsúdení za majetkovú trestnú činnosť z rokov 1998, 2008 a 2014, kde mu boli ukladané podmiennečné tresty odňatia slobody, sa v stanovenej skúšobnej dobe osvedčil a hľadá sa neho, akoby nebol odsúdený.

Súd u oboch obžalovaných zistil jednu poľahčujúca okolnosť v zmysle § 36 písm. j/ Tr. zákona (vedenie riadneho života pred spáchaním prejednávanej trestnej činnosti). U obžalovaného E. F. bola zistená aj jedna priťažujúca okolnosť v zmysle § 37 písm. h/ Tr. zákona, ktorou je u spáchanie viacerých trestných činov, keďže u obžalovaného F. prichádzalo do úvahy ukladanie súhrnného trestu za súbeh zbiehajúcej sa trestnej činnosti, t.j. za dva a viac trestných činov. U obžalovaného J. B. priťažujúce okolnosti zistené neboli.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere ukladaných trestov prihliadal súd najmä na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, ako aj na osoby páchatel'ov, ich pomery a možnosti ich nápravy. Zároveň súd prihliadol aj na to, akou mierou konanie každého z obžalovaných prispelo k spáchaniu trestného činu a zohľadnená v prípade oboch obžalovaných bola aj skutočnosť, že od spáchania prejednávanej trestnej činnosti uplynulo už takmer 10 rokov, pričom trestné stíhanie voči oboch obžalovaným je vedené už 9 rokov.

Na základe uvedeného dospel súd k záveru, že v prípade obžalovaného E. F. sú splnené zákonné podmienky pre upustenie od uloženia súhrnného trestu, keďže trest odňatia slobody vo výmere 3 roky s podmiennečným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 4 a 1/2 roka, uložený obžalovanému skorším rozsudkom Okresného súdu Trebišov zo dňa 23.1.2014 sp.zn. 4T/96/2013, pričom uznesením Okresného súdu Trebišov zo dňa 11.4.2017 sp. zn. 4T/96/2013 bolo rozhodnuté o nariadení výkonu podmiennečne odloženého trestu odňatia slobody, možno považovať na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného za dostatočný.

S súvislosti s upustením od uloženia súhrnného trestu u obžalovaného F. považuje súd za potrebné uviesť, že v prípade uloženia súhrnného trestu obžalovanému by novouložený súhrnný trest musel byť uložený iba ako nepodmiennečný, čo nepovažoval súd za primerané vzhľadom na čas, ktorý uplynul od spáchania prejednávanej trestnej činnosti, dĺžku trestného stíhania obžalovaného, ako aj skutočnosť, že obžalovaný po výkone trestu odňatia slobody odišiel za prácou do Českej republiky, pričom nebolo zistené, že by sa dopúšťal ďalšieho protiprávneho konania.

U obžalovaného J. B. považoval súd pre splnenie účelu trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zákona za primerané a z hľadiska individuálnej aj generálnej prevencie za postačujúce uloženie trestu odňatia slobody na dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby, pričom výkon uloženého trestu bol zároveň podmiennečne odložený na primeranú skúšobnú dobu, keďže s prihliadnutím na život obžalovaného pred spáchaním prejednávanej trestnej činnosti ako aj vzhľadom na čas, ktorý uplynul od jej spáchania a dĺžku trestného stíhania obžalovaného sa na zabezpečenie ochrany spoločnosti a jeho nápravu nejaví okamžitý výkon uloženého trestu ako nevyhnutný. Hrozba výkonu trestu počas skúšobnej doby, spojená s dohľadom probačného a mediačného úradníka, bez jeho okamžitého uväznenia, by mala dostatočne zabezpečiť ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného, a taktiež vytvoriť podmienky aj pre náhradu spôsobenej škody. Nakoľko uložený trest odňatia slobody presahuje dva roky, uložil súd obžalovanému povinne aj probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe, ktorého obligatórnou súčasťou je aj uložené obmedzenie spočívajúce v zákaze uzatvárať zmluvy s bankami alebo inými spoločnosťami poskytujúcimi finančné pôžičky počas skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia, ktorého porušenie je dôvodom na rozhodnutie o výkone podmiennečne odloženého trestu odňatia slobody. Nakoľko sa obžalovaný J. B. nachádza toho času vo výkone väzby, súd zároveň pripomína, že v zmysle § 51 ods. 2 Tr. zákona skúšobná doba podmiennečného odsúdenia neplynie počas výkonu nepodmiennečného trestu odňatia slobody a počas výkonu väzby.

K výroku o náhrade škody:

Z dôvodu, že obžalovaní E. F. a J. B. spôsobili trestným činom poškodenej spoločnosti Home Credit Slovakia majetkovú škodu (tá si nárok na náhradu spôsobenej škody uplatnila riadne a včas), uložil im súd zároveň povinnosť, aby spôsobenú škodu poškodenej spoločnosti nahradili, a to v rozsahu, v akom sa preukázateľne podieľali na spáchaní prejednávanej trestnej činnosti.

V prípade poškodenej spoločnosti ZUNO Bank by bolo pre rozhodnutie o uplatnenom nároku na náhradu škody vo vzťahu k obžalovaným E. F. a J. B. potrebné vykonať ďalšie dokazovanie, ktoré presahuje potreby trestného konania a je zrejmé, že by ho aj značne predĺžilo. Z tohto dôvodu súd poškodenú spoločnosť ZUNO Bank AG s jej nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku na Okresný súd Trebišov. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť.

Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Rozsudok môže odvolaním napadnúť:

- a/ prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku,
- b/ obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe,
- c/ poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody.